

7. Закон України “Про захист економічної конкуренції” від 11.01.2001 р. № 2210-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2210-14>.
8. Закон України “Про захист від недобросовісної конкуренції” від 07.06.1996 р. № 236/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/236/96>.
9. Закон України “Про страхування” від 07.03.1996 р. № 89/96 ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/85/96>.
10. Закон України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” від 12.07.2001 р. № 2664-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2664-14/page>.
11. Пономарьова О.Б. Конкурентоспроможність страхових компаній у регіоні / О.Б. Пономарьова // Вісник ДДФА. – 2013. – № 2. – С. 92-103 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vddfae_2013_2_13.
12. Шірінян Л. Конкуренция на рынке страховых услуг Германии / Л. Ширинян // Финансовые услуги. – 2012. – № 5. – С. 28-30 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/finu_2012_5_11.
13. Привалова О. Особливості конкуренції на ринку страхування життя / О. Привалова // Вісник КНТЕУ. – 2012. – № 4. – С. 54-61 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://visnik.knteu.kiev.ua/files/2012/04/6.pdf>.

Сиза І. М., ст. гр. ФСГзм-11
Спасів Н. Я., к.е.н., доцент

СТРАХОВЕ ШАХРАЙСТВО НА РИНКУ АВТОТРАНСПОРТНОГО СТРАХУВАННЯ

В умовах сьогодення страхові компанії мають у виборі цілий арсенал прийомів, що дозволяють їм заощадити гроші на некомпетентних і недосвідчених клієнтах. За оцінками експертів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг України, таких прийомів існує більше 40, і з кожним роком їх кількість тільки зростає.

За свідченням експертів найбільш популярними хитрощами страхових компаній є продаж підробленого поліса. Шахраї друкують бланки полісів будь-якої відомої страхової компанії, підробляють її печатку й залучають довірливих клієнтів, підписуючи з ними фальшиві страхові договори.

Неправильно оформлений поліс або додаток до полісу (заява, анкета-опитування) є найпоширенішою передумовою страхової компанії відмовити у виплаті страхового відшкодування.

Завищення (заниження) суми страхових внесків при укладанні договору страхування транспортних засобів як вид шахрайства у страховому бізнесі пояснюється наступним. Автотранспорт спершу страхують за завищеною ціною, а менеджер компанії, що страхує, одержує грошову винагороду. Інколи

може бути й зворотний варіант: грошову винагороду отримує менеджер страхової компанії або її оцінювач, навпаки, за заниження страхової суми.

Штучне затягування розслідування обставин страхової події, наприклад, шляхом призначення безглузких і довгострокових експертних досліджень та несвоєчасна виплата страхового відшкодування – досить поширені явища у страховому бізнесі. Для штучного затягування термінів виплат страхового відшкодування окремі страхові компанії передбачають у договорі страхування пункт, відповідно до якого виплата страхового відшкодування за збиток страхувальникові внаслідок протиправних дій третіх осіб здійснюється за рішенням суду. Це призводить в переважній більшості випадків до того, що страхувальник не отримує страхове відшкодування ніколи або принаймні в найближчі кілька років.

Звинування страхувальника в порушенні строків подання заяви про страхову подію в ДАІ та страхову компанію – це один із улюблених прийомів страхових компаній для того, щоб ускладнити процедуру страхової події.

Дуже часто страхові компанії практикують внесення у договір страхування умови, що проведення оцінки та експертизи збитку здійснюється лише експертами компанії. У разі відмови страхувальника щодо внесення у договір такого пункту страхова компанія передбачає у договорі пункт, відповідно до якого експертиза може проводитися експертами, які обирає страхувальник, але за короткий термін. В результаті страхувальник надає страховій компанії акт експертизи зі запізненням, що може призвести до відмови у сплаті страхового відшкодування. Крім того, деякі страхові компанії вчиняють дії для зменшення виплати шляхом фальсифікації таких експертиз.

Як правило, невід'ємною частиною договору страхування є правила страхування. У тексті договору, найчастіше в кінці, коли потенційний клієнт вже втомився читати багатосторінковий проект договору, дрібним шрифтом зазначено, що страхувальник ознайомлений з правилами страхування. При цьому текст правил потенційному клієнтові не пропонується, пояснюється це тим, що правила затверджені страховою компанією, узгоджені з Нацкомфінпослуг України і є загальними для всіх. Клієнту необхідно враховувати, що правила страхування – це досить об'ємний документ, до того ж може містити регулювання тих питань, які прямо не врегульовані в договорі. І при виникненні страхового випадку страхова компанія, посилаючись на правила страхування, може правомірно відмовити у виплаті страхового відшкодування.

Провівши вище аналіз основних випадків страхового шахрайства, доцільно зазначити, що страхувальнику при виборі страхової компанії необхідно орієнтуватися на її репутацію, рейтинги та місце на страховому ринку. Це зменшить в майбутньому ризик виникнення проблем при врегулюванні страхового випадку.